

υπομονή (σταθερότητα και αυτοσυγκράτηση) και αλληλοσυνιστούν έργα καλοσύνης και οίκτου.

18. Αυτοί είναι οι Σύντροφοι της Δεξιάς (του Παραδείσου που λαμβάνουν με το δεξί χέρι το Βιβλίο της Κρίσεως).

19. Ενώ εκείνοι που αρνήθηκαν τα Σημεία Μας αυτοί θα είναι οι (δυστυχοισμένοι) οι Σύντροφοι της Αριστεράς (της Κόλασης που την Ημέρα Κρίσεως λαβαίνουν το Βιβλίο τους με το αριστερό χέρι).

20. Πάνω τους θα υπάρχει Φωτιά που θα ξεπηδά πάνω (κι ολόγυρα).

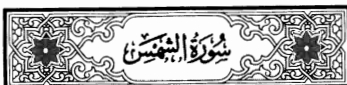
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا بَيْنَهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوقُودَةٌ ﴿٢٠﴾

(91) Σούρα ελ-Σεμς
(Ο Ήλιος)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Μα τον Ήλιο και το (μεγαλείο) της λαμπρότητάς του!

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾

2. Μα τη Σελήνη καθώς τον ακολουθεί!

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾

3. Μα την Ημέρα που κάνει και φαίνεται το μεγαλείο του!

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ﴿٣﴾

4. Μα τη Νύχτα που τον κρύβει (καλύπτει - δεν τον φανερώνει)

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ﴿٤﴾

5. Μα τον Ουρανό και Αυτόν που τον έκτισε!

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾

6. Μα τη γη και Αυτόν που την

وَالْأَرْضِ وَمَا مَطَّأَهَا ﴿٦﴾

έστρωσε!

7. Μα την ψυχή και Αυτόν που την έπλασε τέλεια! την τελειότητα που δόθηκε σ' αυτήν,

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾

8. και της ενέπνευσε την ανυπακοή της και την υπακοή της,

فَالْمُهَيَّأَاتُ الْجُورِهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾

9. (ότι) πράγματι επέτυχε αυτό, που την εξαγνίζει,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا ﴿٩﴾

10. και (ότι) χρεοκόπησε Αυτός που την διαφθείρει!

وَقَدْحَابٍ مِّنْ دَسَّهَا ﴿١٠﴾

11. Η (γενιά) του Θεμούντ διάψευσε (τον προφήτη της), παραδομένη στις κακές (και άδικες) της πράξεις.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾

12. Όταν ο πιο κακοήθης απ' αυτούς ετόλμησε (ασεβέστατα).

إِذْ أُنبِئَتْ أَشَقُّهَا ﴿١٢﴾

13. Ο απόστολος όμως του ΑΛΛΑΧ είπε σ' αυτούς: "Μια θηλυκιά καμήλα του ΑΛΛΑΧ! να (μη την εμποδίζει) να πίνει το μερίδιό της στο νερό!"

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾

14. Αλλά τον διάψευσαν και την (καμήλα) έσφαξαν. Έτσι εξαφάνισε ο Κύριός τους τα ίχνη τους (από τη γη) - για το έγκλημά τους - και (τιμώρησε) όλους εξίσου!

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾

15. Και δεν φοβάται (ο απόστολος τον εαυτό του) για τις συνέπειες (των πράξεών) τους.

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾